

gaae ham, en eller anden Anskuelse, der kunde ligge og groe og gjøre Forskyrrelse i Fremtiden; ellers vilde det være høist urimeligt at indblande det uvedkommende Spørgsmaal om Hærplanen i denne Sag. Ligeledes blev det ærede Medlem meget indigneret ved den blotte Tanke om, at Nogen kunde forestille sig, at en tidligere Rigsdag kunde have været „letsindig“. Da nu det ærede Medlem nærer den Anskuelse, at tidligere Rigsdage og Rigsraad have været grundlovsfjendiske og ja, hvad have de været mere? bureaukratiske og aristokratiske, at de have gjort sig skyldige i de største Indgreb i det danske Folks Frihed o. s. v., seer jeg ikke noget saa Forsærdeligt i at forudsætte, at en Rigsdag i 1852 kan have været letsindig. Den Rigsdag, som fandt Sted i 1852, har været letsindig i denne Sag; Loven af 6te Januar 1852 er virkelig en Letsindighed, ikke derved, at den undslader . . .

Formanden: Jeg skal dog henstille, om det ærede Medlem finder det rigtigt at betegne denne Lov saaledes.

Ordføreren: Jeg vilde ganske vist ikke betegne den saaledes, men da Udtrykket er fremkommet, maa det vel være nødvendigt at besvare det, og jeg kan ikke see rettere, end at det maa være nødvendigt at gjentage det Udtryk, der er brugt.

Formanden: Jeg troer dog ikke, at det ærede Medlem, til hvem den ærede Ordfører sigter, har kaldt Loven en letsindig Lov.

Ordføreren: Udtrykket er i alt Fald brugt; det ærede Medlem var rigtignok saa høit oppe, at det ikke var let at fange den virkelige Betydning af hans Ord. Udtrykket „letsindig“ er brugt, og derfor har jeg svaret paa det. Det var urigtigt, at man ikke i 1852 gav Regler om Benyttelsen af det hele Terrain, og denne Urigtighed ligger nu saa klart for Dagen, at Enhver maa see den, og at vi maae vogte os for at gjentage den, hvilket vilde skee ved at gaae ind paa det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem for Randers Amts 1ste Valgfreds (Jacob Jensen). — Der

er opkastet et Spørgsmaal med Hensyn til Sammensætningen af Erstatningscommissionen. Dennes Sammensætning er efter Udvalgets Fleertals Forslag væsentlig den samme som efter Regjeringsudkastet, der gaaer ud paa, at Regjeringen skal indsætte de tre Medlemmer af Commissionen, Kjøbenhavns Borgerrepræsentanter og Magistrat de to andre; Forskjellen er alene den, at medens Regjeringsforslaget udtrykkelig har nævnt de enkelte Ministerier, der skulle udnævne de tre Commissairer, lader Fleertallets Forslag Regjeringen have frie Hænder i den Henseende. Mindretallet (Jacob Jensen) har derimod foreslaaet, at Commissionen skulde sammensættes saaledes, at de paagjældende Grundeiere fik Ret til at udnævne nogle Medlemmer af Commissionen. Dette Forslag er ikke blevet motiveret, og som Følge deraf har jeg heller ikke følt Opfordring til at indlade mig paa en Gjendrivelse. Udvalgets Fleertal har væsentlig været ledet af den Betragtning, at der ingen Fare ser ved at lade Regjeringen have det i sin Magt at besætte Fleerheden af Pladserne i denne Commission, idet det er i Regjeringens og Statens egen Interesse, at den hele Værdiforhøielse tareres paa en saadan Maade, at Grundeierne virkelig kunne finde deres Fordeel ved at gaae ind paa Afløsningen. Vi troe, at der deri er givet et fuldkommen tilstrækkeligt Correctiv for enhver utilbørlig eller ubillig Ansættelse af Værdien, idet nemlig denne Commission maa sige til sig selv, at saasnart den vilde ansætte Vederlaget høiere, end det virkelig kunde stiges at være ret og billigt efter hele den Tanke, hvorpaa Planen gaaer ud, vilde det bevirke, at de paagjældende Grundeiere ikke afløste. Forøvrigt er dette imidlertid et Spørgsmaal, som Udvalgets Fleertal ikke lægger Vægt paa, og naar vi ikke have indladt os paa nogen nærmere Motivering af dette Punkt, er det, fordi vi troede, at det laa saa nær, hvilke Betragtninger der i saa Henseende havde gjort sig gjældende. — Jeg skylder endnu personlig at give en Dplysning til det ærede Medlem her foran (Schjørring), som fandt, at det var urigtigt af mig, naar jeg tidligere havde sagt, at jeg vilde forbeholde de paagjældende Grundeiere en senere Afgang til Domstolene som den sidste og inderste Skandse,